ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ψηφιοποιημένο ηλεκτρονικό αντίγραφο το οποίο ταυτίζεται με το αντίστοιχο έντυπο έγγραφο. Θεωρημένο για τη νόμιμη αποϋλοποιημένη σήμανση και έκδοσή του, με εγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Αθήνα, 2025.07.21 12:49:24 EEST, Ο Γραμματέας: ILIAS DELIGIANNIS

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΕΦΕΣΕΩΝ

Αριθμός Απόφασης

7430...../2025

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Αθανασία Ρυσσάκη, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου και από τη Γραμματέα Ελένη Κωνσταντίνου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 31-05-2024 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ - ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ:

το γένος

κατοίκου αριθ.

που παραστάθηκε δια δηλώσεως του πληρεξουσίου δικηγόρου της Βίκτωρος – Ευαγγέλου Τσιαφούτη (ΑΜΔΣΑ 31580).

ΤΗΣ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ – ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Ανώνυμης Τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία
, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αιόλου, αριθ.86, η οποία παραστάθηκε δια δηλώσεως του πληρεξουσίου της δικηγόρου η οποία κατέθεσε προτάσεις.

Η εκκαλούσα - ενάγουσα άσκησε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών την από 24-09-2012 και με αριθμό καταθέσεως δικογράφου 11821/2012 αγωγή της, μεταξύ άλλων και κατά της εκκαλούσας – εναγόμενης και ζήτησε να γίνει αυτή δεκτή. Συνεκδικαζόμενων της πιο πάνω αγωγής και της ασκηθείσας πρόσθετης παρέμβασης ερήμην της α', β' και δ' των εναγομένων και αντιμωλία των λοιπών, εκδόθηκε η υπ' αριθ. 5839/2015 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών, η οποία απέρριψε την αγωγή ως προς την γ' εναγόμενη – ήδη εφεσίβλητη, έκανε δε εν μέρει δεκτή την αγωγή ως κατ' ουσίαν βάσιμη ως προς τους α', β' και δ' των εναγομένων. Κατά της αποφάσεως αυτής, παραπονείται η εκκαλούσα – ενάγουσα, με την από 20-3-2017 έφεσή του, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Ειρηνοδικείου Αθηνών, με αριθμό καταθέσεως δικογράφου 14756/527/22-03-2017, προσδιορίστηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, με την με αριθ. καταθ. δικογράφου 519187/922/22-03-2017 πράξη ορισμού συζήτησης, προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 25-05-2018, κατόπιν αναβολής για τη δικάσιμο της 26-02-2021, οπότε ματαιώθηκε και επαναπροσδιορίσθηκε οίκοθεν για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο ΙΕΕ με αριθ.11.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, παραστάθηκαν όπως πιο πάνω αναφέρεται και κατέθεσαν προτάσεις.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΝΟΜΟ

Η από 20-03-2017 και με αριθμό καταθέσεως 14756/527/22-3-2017 έφεση, αντίγραφο της οποίας κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου με γενικό αριθμό καταθέσεως 519187/22-3-2017 και ειδικό αριθμό κατάθεσης 922/22-3-2017, κατά της με αριθμό 5839/2015 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, το οποίο δίκασε αντιμωλία των διαδίκων, κατά την τακτική διαδικασία, αρμοδίως φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού (άρθρο 17Α ΚΠολΔ), ενώ έχει ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις από την εκκαλούσα, που νίκησε εν μέρει πρωτοδίκως, και είναι εμπρόθεσμη καθώς από τα προσκομιζόμενα με επίκληση έγγραφα δεν προκύπτει επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, την οποία, άλλωστε, δεν επικαλούνται οι διάδικοι, περαιτέρω δε, κατά την άσκηση της έφεσης, με την κατάθεση του πρωτοτύπου της στη Γραμματεία του εκδώσαντος την εκκαλουμένη Δικαστηρίου (στις 22-03-2017), δεν είχε παρέλθει η καταχρηστική προθεσμία των τριών ετών από τη δημοσίευση (στις 18-12-2015) της απόφασης που περάτωσε την πρωτοβάθμια δίκη (άρθρα 495 παρ. 1, 499, 511, 513 παρ. 1β', 516 παρ. 1, 517 εδ. α', 518 παρ. 2, 520 παρ. 1 και 591 παρ. 1 εδ. α' ΚΠολΔ). Πρέπει, επομένως, η έφεση, για το παραδεκτό της οποίας, η εκκαλούσα κατέθεσε, κατά την άσκησή της, το αναγκαίο, κατ' άρθρο 495 παρ. 3 ΚΠολΔ, παράβολο (βλ. την έκθεση κατάθεσης της κρινόμενης έφεσης στη Γραμματεία του Ειρηνοδικείου Αθηνών), να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί, περαιτέρω, ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της κατά την αυτή ως άνω τακτική διαδικασία (άρθρα 533 παρ. 1 ΚΠολΔ).

Με την από 24-9-2012 και με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 11821/29-10-2012 αγωγή τους η ενάγουσα και ήδη εκκαλούσα εξέθετε ότι η 1η εναγομένη ετερόρρυθμη εταιρεία, με ομόρρυθμο εταίρο τη 2η εναγομένη και διαχειριστή τον 4ο εναγόμενο, ο οποίος μετά τη λύση της 1ης εταιρείας ορίσθηκε εκκαθαριστής αυτής, λειτουργούσε ως κέντρο αδυνατίσματος και αισθητικής με τον διακριτικό τίτλο · Ότι από

το έτος 2009, κατόπιν προφορικής συμφωνίας με το παραπάνω Κέντρο, αγόραζε προγράμματα θεραπείας σώματος που της πρότεινε, τα οποία προπλήρωνε με τις πιστωτικές κάρτες που της είχε χορηγήσει η 3η εναγόμενη, δυνάμει συμβάσεων, και στη συνέχεια τα εκτελούσε με επισκέψεις σε αυτό. Ότι μέχρι 30-3-2011, οπότε και αγόρασε δύο προγράμματα θεραπείας, αξίας 4.803€, η συνεργασία τους κυλούσε ομαλά, ωστόσο στους λογαριασμούς μηνός Απριλίου 2011 διαπίστωσε αυθαίρετες χρεώσεις στους λογαριασμούς των πιστωτικών της καρτών, συνολικού ποσού 7.121,54€, ότι ακολούθως ζήτησε την ακύρωση των προγραμμάτων, των οποίων την εκτέλεση δεν είχε ξεκινήσει και την επιστροφή του ποσού που αχρεωστήτως κατέβαλε, ενώ προέβη σε αμφισβήτηση των συναλλαγών προς στην 3η εναγομένη, που φέρονταν πραγματοποιηθήσες. Ότι στα παραστατικά που της απέστειλε η εναγομένη με φαξ, είναι πλαστογραφημένη η υπογραφή της, όπως αναφέρεται και στη γραφολογική εξέταση που έγινε με δική της πρωτοβουλία και ότι , κατόπιν αυτών ζήτησε την μεσολάβηση της ΕΚΠΟΙΖΩ για την επίλυση της μεταξύ τους διαφοράς. Ότι ακολούθως η πρώτη εναγομένη αναγνώρισε μεν την οφειλή της, αποδεχόμενη να επιστρέψει το οφειλόμενο ποσό σε δόσεις και της κατέβαλε σε εκπλήρωση αυτής της συμφωνίας 2.000€, πλην όμως ουδέν άλλο κατέβαλε, επακολούθησε δε η λύση της 1ης εναγομένης, η οποία εν συνεχεία τέθηκε σε εκκαθάριση. Ότι, επειδή η 1η εναγομένη δια των προστηθέντων της, απέσπασαν από αυτή παράνομα και με δόλιο τρόπο το ποσό των 7.121 ,54€, διαπράττοντας πλαστογραφία με χρήση και απάτη, δικαιούται ως αποζημίωση το παραπάνω ποσό, επιπλέον 10.050€ για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης για την αδικοπραξία που τελέσθηκε σε βάρος της (αφαιρουμένου του ποσού των 50€ που θα διεκδικήσει στο Ποινικό Δικαστήριο) καθώς και το ποσό των 4.803€ από τη μη εκτέλεση των προγραμμάτων, που αχρεωστήτως εισέπραξε και κατέστη αδικαιολογήτως πλουσιότερη. Ότι η 3η εναγομένη ως εκδότρια των πιστωτικών καρτών, προέβη στην χρέωση των 7.121 ,54€, σε συνεργασία με την 1η εναγομένη, χωρίς να

ελέγξει τα αναγκαία παραστατικά, ότι η αντισυμβατική της συμπεριφορά συνιστά και αδικοπραξία και πρέπει να της καταβάλει το ποσόν των 10.000€ για χρηματική ικανοποίηση της ηθικής της βλάβης. Με βάση αυτό το ιστορικό ζητούσε να υποχρεωθεί η 1η εναγομένη να της καταβάλει συνολικά το ποσό των 19.924,54€ (7.121,54 + 10.000 + 4.803 = 21.924,54 - 2.000 που της κατέβαλε), η 2 η εναγομένη, ως ομόρρυθμο μέλος της 1ης εναγομένης που τελεί υπό εκκαθάριση, το παραπάνω ποσό εις ολόκληρο με την 1η εναγομένη, η 3η εναγομένη Τράπεζα το ποσό των 10.000€ και ο 4ος εναγόμενος το ποσό 15.621 ,54€ (7. 121 ,54 + 10.000 - 1.500 που έχει ήδη καταβάλει) εις ολόκληρο με την 1η εναγομένη. Επίσης ζητούσε να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστούν οι εναγόμενοι στα δικαστικά της έξοδα.

Συνεκδικαζόμενων της πιο πάνω αγωγής και της ασκηθείσας πρόσθετης παρέμβασης ερήμην της α', β' και δ' των εναγομένων και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων, εκδόθηκε η υπ' αριθ. 5839/2015 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών, η οποία αφού απέρριψε την αγωγή ως προς την γ' εναγόμενη – ήδη εφεσίβλητη, έκανε δε εν μέρει δεκτή την αγωγή ως κατ' ουσίαν βάσιμη ως προς τους α', β' και δ' των εναγομένων και υποχρέωσε την 1η και τη 2η των εναγομένων, , να καταβάλουν εις ολόκληρον στην ενάγουσα το ποσό των 14.924,54€, ο 4ος εναγόμενος, εις ολόκληρον με την 1η εναγομένη το ποσό των 10.621,54€, τα ποσά δε αυτά με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την εξόφληση, τέλος επέβαλε σε βάρος των παραπάνω εναγομένων μέρος των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας. Ήδη, κατά της εν λόγω απόφασης παραπονείται η εκκαλούσα με την έφεσή της για τους αναφερόμενους σε αυτή λόγους, που ανάγονται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και κακή εκτίμηση των αποδείξεων αναφορικά με την απόρριψη της αγωγής ως προς την 3η εναγόμενη – ήδη εφεσίβλητη. Με βάση τα ανωτέρω, ζητεί την εξαφάνιση της εκκαλούμενης απόφασης, ώστε να γίνει δεκτή η αγωγή της κατά της εφεσίβλητης,

καταδικαζομένης των της εφεσίβλητης – εναγόμενης στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Από την επανεκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων που εξετάστηκαν με πρωτοβουλία των διαδίκων και περιλαμβάνονται στα πρακτικά της εκκαλουμένης, τα πρακτικά συζήτησης του δικαστηρίου, από τα έγγραφα, που προσκομίστηκαν πρωτοδίκως και προσκομίζουν και επικαλούνται νόμιμα οι διάδικοι, από τις ομολογίες των διαδίκων, που συνάγονται από τα δικόγραφα στα οποία εκθέτουν τις απόψεις τους (261 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα περιστατικά: Η 1η εναγομένη και οι εταιρίες

που συστεγάζονταν στην ίδια επαγγελματική στέγη, στην Λ. λειτουργούσαν ως κέντρα αδυνατίσματος και αισθητικής, με τον διακριτικό τίτλο Η ενάγουσα, το έτος 2009, απευθύνθηκε στα προκειμένου να αγοράσει προγράμματα παθητικής γυμναστικής και αδυνατίσματος. Κατόπιν προφορικής συμφωνίας με τη αγόραζε προγράμματα θεραπείας σώματος, που της πρότειναν οι υπεύθυνοι του Κέντρου, τα προπλήρωνε με τις πιστωτικές κάρτες VISA και GOLD MASTERCARD, που είχε εκδώσει η 3η εναγομένη και μετά από διαδοχικές επισκέψεις σε αυτό, γινόταν η εκτέλεση των προγραμμάτων. Στις 30-3-2011 και ενώ μέχρι τότε η συνεργασία της με τα κυλούσε ομαλά, αγόρασε από την 1η εναγομένη δύο προγράμματα θεραπείας, αξίας 2.069€ και 2.734€ αντίστοιχα, συνολικού ποσού 4.803€, το οποίο εξόφλησε προκαταβολικά με την πιστωτική της κάρτα VISA. Τον Μάϊο 2011, οπότε παρέλαβε τους λογαριασμούς του μηνός Απριλίου 2011 από την για τις παραπάνω πιστωτικές κάρτες που χρησιμοποιούσε στις συναλλαγές της με το κέντρο, διαπίστωσε ότι εμφάνιζαν χρεώσεις συνολικού ποσού 7.121,54 €, χωρίς να έχει προβεί σε οποιαδήποτε συναλλαγή με την α' εναγόμενη. Ειδικότερα στην κάρτα GOLD MASTERCARD που ο λογαριασμός έπρεπε να είναι μηδενικός, υπήρχαν δύο χρεώσεις 2.621,54€ και 1.500€ με

ημερομηνία 27-4-2011 και στην κάρτα VISA υπήρχε μια χρέωση 3.000€ με την ίδια ημερομηνία. Η ενάγουσα αμέσως ενημέρωσε την Τράπεζα και αμφισβήτησε τις παραπάνω χρεώσεις, τόσο προφορικά όσο και εγγράφως με τις από 28-5-2011 και 30-5-2011 επιστολές της (βλ. υπ' αρ. 10799/28-6-2011 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή Γεώργιου Κότσιρα, ταυτόχρονα δε διαμαρτυρήθηκε στην 1η εναγομένη, ζητώντας παράλληλα την ακύρωση των προγραμμάτων που είχε αγοράσει στις 30-3-2011 και δεν είχαν ακόμα εκτελεστεί και την επιστροφή του ποσού των 4.803€ που αντιστοιχούσε στην αξία τους. Περαιτέρω, αποδεικνύεται ότι η 3η εναγομένη – ήδη εφεσίβλητη Τράπεζα, μετά την αμφισβήτηση του ποσού των 7.121,54€, απευθύνθηκε στην εταιρεία και ζήτησε από την τελευταία να της αποστείλει τα παραστατικά που δικαιολογούσαν τις χρεώσεις στις κάρτες της ενάγουσας. Η 1η εναγομένη στις 5-7-2011 της απέστειλε με φαξ τρία δελτία χρεώσεως, προερχόμενα από χειροκίνητη συσκευή χρέωσης, στα οποία εμφανίζονται οι χρεώσεις, υπάρχει ο κωδικός έγκρισης, φέρουν το αποτύπωμα της κάρτας και υπογραφή. Στη συνέχεια η Τράπεζα απέστειλε με φαξ τα τρία χρεωστικά δελτία στην ενάγουσα η οποία δήλωσε ότι είναι παραποιημένα και έχει πλαστογραφηθεί η υπογραφή της. Η έκθεση γραφολογικής γνωμοδότησης του ειδικού δικαστικού γραφολόγου με ημερομηνία 7-7-2011, που διενεργήθηκε με πρωτοβουλία και έξοδα της ενάγουσας, έχει ως συμπέρασμα ότι οι υπογραφές που έχουν τεθεί στα αμφισβητηθέντα παραστατικά χρέωσης, είναι πλαστές και δεν είναι της ενάγουσας. Πρέπει να σημειωθεί ότι τα τρία αυτά δελτία που προσκομίζονται σε αντίγραφο από την εφεσίβλητη αποτελούν τα «δελτία χρέωσης – για την επιχείρηση» (όχι τα «δελτία χρέωσης – για την τράπεζα»), σε αυτά δε υπάρχει προδιατυπωμένη η εξής δήλωση κατόχου : «εξουσιοδοτώ ανέκκλητα την Να καταβάλει στην παραπάνω επιχείρηση με χρέωση του λογαριασμού της MASTERCARD/EUROCARD/VISA/JCB το ποσό του παρόντος

δελτίου χρέωσης για την εξόφληση της συναλλαγής. Υποχρεούμαι να εξοφλήσω το υπόλοιπο του λογ/σμου μου μετά την προσθήκη και του παραπάνω (πλέον τυχόν τόκων και εξόδων) σύμφωνα με τους όρους χρήσης της MASTERCARD / EUROCARD/ VISA/ JCB». Σύμφωνα με την κατάθεση του μάρτυρα της 3ης εναγόμενης – ήδη εφεσίβλητης Τράπεζας εν προκειμένω η πιο πάνω διαδικασία με χειροκίνητη συσκευή χρέωσης ήταν νομότυπη, καθώς έγινε με την παρουσία της κάρτας, αποτυπώθηκε ο αριθμός της, υπήρχε αριθμός έγκρισης και υπογραφή, ακολούθως δε η επιχείρηση παρέδωσε στην Τράπεζα τα δελτία – χρέωσης, ως όφειλε, και γι'αυτό πληρώθηκε, επομένως η διαδικασία της χρέωσης, ομοίως είχε γίνει νομότυπα και αυτό ελέγχθηκε από τον υπάλληλο, ο οποίος δεν μπορούσε να μην πληρώσει τα χρήματα στην 1η εναγομένη, αφού πληρούνταν οι προδιαγραφές προς είσπραξη, άλλωστε δεν υπήρχε τρόπος ελέγχου της γνησιότητας της υπογραφής. Ωστόσο, αποδεικνύεται ότι τόσο κατά τη διαδικασία στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο όσο και ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, δεν προσκομίζονται από την εφεσίβλητη – 3η εναγόμενη τα «δελτία χρέωσης – για την τράπεζα», αλλά τα «δελτία χρέωσης – για την επιχείρηση», τα οποία της απέστειλε κατόπιν της αμφισβήτησης των συναλλαγών η 1η εναγόμενη. Επομένως, ο ισχυρισμός της 3ης εναγόμενης ότι η διαδικασία χρέωσης έγινε νομότυπα μετά την παράδοση σε αυτήν των παραστατικών από την 1η εναγόμενη και επομένως δεν υπήρχε στάδιο κατά το οποίο θα μπορούσε να αρνηθεί την χρέωση της πιστωτικής της ενάγουσας και εν συνεχεία την καταβολή των χρημάτων στην επιχείρηση δεν αποδεικνύεται. Η κρίση αυτή δεν αναιρείται από το ότι 1η εναγομένη με το από 4-8-2011 έγγραφό της που απέστειλε στην Τράπεζα αναγνώρισε την οφειλή της απέναντι στην ενάγουσα και της δήλωσε ότι θα επιστρέψει όλα τα αχρεωστήτως εισπραχθέντα ποσά στις πιστωτικές της κάρτες με δόσεις, καθώς τα ποσά αυτά δεν ήταν μόνο αχρεωστήτως εισπαρχθέντα αλλά είχαν χρεωθεί παράτυπα στο λογαριασμό της ενάγουσας από την 3η εναγομένη. Επομένως το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο που έκρινε ότι η εταιρεία

παρουσίασε στην Τράπεζα τα χρεωστικά παραστατικά και καλώς εισέπραξε το ποσόν των 7.121,54€ εφόσον υπήρχαν συμπληρωμένα τα απαραίτητα στοιχεία και δεν υπήρχε αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της συμπεριφοράς των προστηθέντων της τράπεζας και της ζημιάς της ενάγουσας από τη χρέωσή της με τα εν λόγω ποσά, η οποία προέκυψε από την παράνομη συμπεριφορά της 1ης εναγομένης, η οποία άλλωστε αναγνώρισε την οφειλή της, έσφαλε κατά την εκτίμηση των αποδείξεων. Με βάση όσα προαναφέρθηκαν, πρέπει η κρινόμενη έφεση να γίνει δεκτή κατ' ουσίαν, να εξαφανιστεί η εκκαλούμενη απόφαση ως προς την απόρριψη της αγωγής κατά της εφεσίβλητης και, αφού κρατηθεί η υπόθεση προς κατ' ουσίαν εκδίκαση από το Δικαστήριο τούτο (άρθρο 535§1 ΚΠολΔ), να γίνει εν μέρει δεκτή η από 25-09-2012 αγωγή κατά της 3ης εναγόμενης – εφεσίβλητης ως ουσιαστικά βάσιμη και υποχρεωθεί η 3η εναγόμενη – εφεσίβλητη να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 8.000 €, για τη χρηματική της ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη, από την αδικοπρακτική συμπεριφορά της, το οποίο κρίνεται από το Δικαστήριο εύλογο, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την εξόφληση. Τέλος, πρέπει η εφεσίβλητη – 3η εναγόμενη λόγω της εν μέρει νίκης και ήττας κάθε διαδίκου, να καταδικαστεί σε μέρος των δικαστικών εξόδων της εκκαλούσας - ενάγουσας και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας ως προς την παραπάνω αγωγή, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό (άρθρα 178§1, 183, 191§2 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και κατ' ουσίαν την υπό κρίση έφεση κατά της με αριθ. 5839/2015 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, η οποία εκδόθηκε κατά την τακτική διαδικασία, ως προς το κεφάλαιο που αναφέρεται στο σκεπτικό της παρούσας.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την εκκαλούμενη με αριθμ. 5839/2015 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών, η οποία εκδόθηκε κατά την τακτική διαδικασία ως προς το κεφάλαιο που αναφέρεται στο σκεπτικό της παρούσας.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή του κατατεθέντος από την εκκαλούσα παραβόλου σε αυτήν.

ΚΡΑΤΕΙ την υπόθεση και δικάζει την από 12-10-2018 και με αριθμ. κατάθ. 87134/2624/16-10-2018, απευθυνόμενη ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών, κατά την τακτική διαδικασία, αγωγή.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την από 24-09-2012 και με αριθμ. κατάθ. 11821/29-10-2012 αγωγής ως προς την γ' εναγόμενη.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την γ' εναγόμενη να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των οκτώ χιλιάδων ευρώ (8.000 Ε), με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρις εξοφλήσεως

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην εφεσίβλητη – εναγόμενη τα δικαστικά έξοδα της εκκαλούσας - ενάγουσας και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο ποσό των πεντακοσίων ευρώ (500 Ε).

ΚΡΙΘΗΚΕ αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις ..1.Ω... Ιουλίου 2025 απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ **Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ**